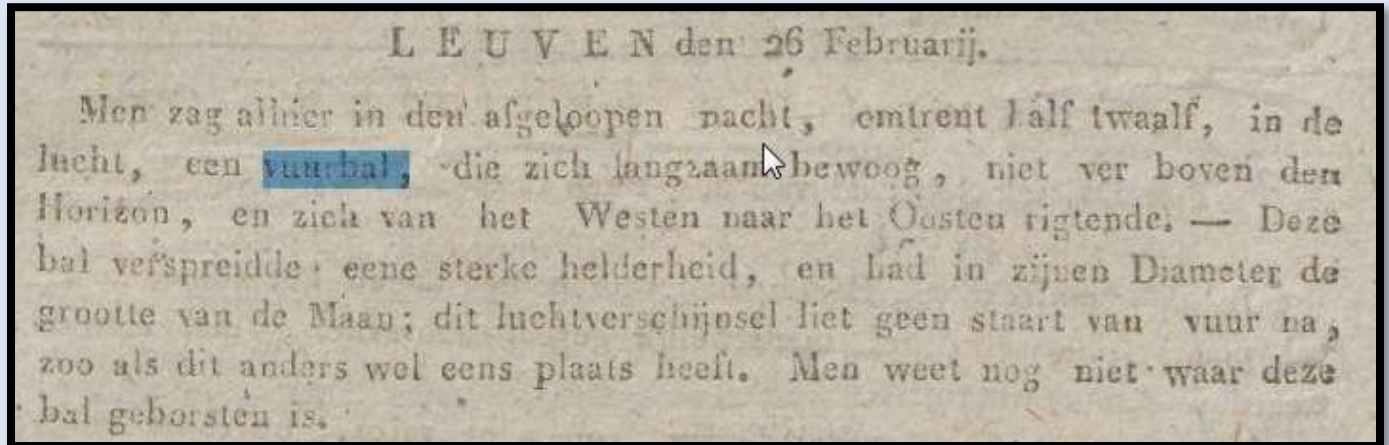

UFO'S VAN VÓÓR 1947

Het is niet moeilijk om in oude kranten berichten te vinden van wonderlijke verschijnselen in de lucht. Moeilijker is het om na te gaan of er in die berichten sprake is van wat we nu UFO's noemen, of dat het gaat om een natuurlijk maar (door de waarnemer) onbegrepen fenomeen.

Er zijn intussen heel wat goeie boeken verschenen over mogelijke UFO's van (lang) voor 1947, het 'officiële' begin van het UFO tijdperk. Het meest recente is *'Wonders in the Sky'* (2009) van Jacques Vallée en Chris Aubeck. Vallée, die zijn verzameling van honderden relevante waarnemingen door de eeuwen heen 'het topje van de ijsberg' noemt, weet zeker dat er voor de systematische zoeker in oude kronieken en kranten nog heel veel meer is te vinden. En dat zijn dan alleen de gevallen die gemeld werden. De lezer trekke zijn eigen conclusies uit de berichten hieronder. De plaatsing is niet in volgorde van tijd.

Uit de Arnhemse Courant van 5 -3 1818 ▲

Uit Het Vaderland 10-6 1931 ▼

VUURVERSCHIJSSELEN AAN DEN HEMEL.

In de laatste dagen heeft men te Londen eenige malen des nachts en des avonds eigenaardige vuurverschijnselen aan den hemel kunnen waarnemen. De eerste keer was het een groote vurige boog alsof een vurig voorwerp zich met groote snelheid van den eenen horizon naar den anderen bewoog. Een nacht later, toen de hemel licht bewolkt was, nam men waar hoe de hoogste wolken rood begonnen te lichten, tengevolge van een rooden gloed aan den hemel, die een kleine minuut zichtbaar was en toen plotseling verdween. Het verschijnsel werd door het publiek op straat druk besproken. Volgens dr. A. C. D. Crommelin, voorzitter van de Royal Astronomical Society, zou men waarschijnlijk te doen hebben met verschijnselen, veroorzaakt door passeerende meteorieten.

Het **vreemde** luchtverschijnsel.

In ons vorig Ochtendblad ontleenden we aan het „N. v. d. D.” een bericht, dat te Barsingerhorn j.l. Dinsdagavond een vuurbal, die zich door het luchtruim verplaatste, was gezien.

Een dergelijk verschijnsel is, naar onze correspondent te IJmuiden bericht, op bedoelden avond te ongeveer halftien ook daar ter plaatse zeer goed waargenomen.

Op dit tijdstip was het luchtruim, na zware ~~onweersbuien~~ en grooten **regenval**, plotseling verlicht, doordat een vuurbal, die een blauwachtigen gloed achterliet, zich door de lucht bewoog en een cirkel beschreef van het Zuiden naar het Noorden.

De berichten hierboven kunnen allemaal meteoren betreffen, maar het bericht hieronder lijkt van een andere orde.

Uit Voorwaarts 27-10 1920

Luchtverschijnsel

Te Harlingen is Zaterdagavond een bijzonder luchtverschijnsel gezien.

Uit de richting Makkum kwamen twee **vuurbollen** evenwijdig aanzweven. Ze bleven op een hoogte en verdwenen in de richting Sexbierum. Men dacht eerst dat het twee verlichte vliegtuigen waren, doch hoe scherp men ook luisterde, het geronk van een motor werd niet gehoord.

Niemand had zoo iets eerder waargenomen.

De geheimzinnige zwarte bal.

Een onzer lezers, de heer H., deelt ons mede, dat ook hij den geheimzinnigen bal heeft waargenomen. Zondagavond bevond hij zich met een drietal kennissen op den weg Gieten—Zuidlaren, toen hij tegen half acht een verschijnsel waarnam. Het was, deelde hij mede, alsof de lucht zich opende en uit het gat een vuurbal werd gegooid die met razende snelheid viel. Totdat hij donker werd en zig-zag zijn weg vervolgde. Plotse-ling was het verschijnsel verdwenen. De le-zer meende de dikte van den bal te moeten schatten op een dikken voetbal en nam het verschijnsel ook z.i. boven Gasselte waar.

Leeuwarder Courant 15-11 1913

Een vuurbol

Te Harendermolen is Woensdagavond onge-veer 9 uur een vuurbol waargenomen, die zich in zuidelijke richting voortbewoog.

Zoals blijkt uit veel van deze berichten wordt dat wat men waarneemt vaak een vuurbol genoemd. Dat het waargenomene geen vliegtuig kon zijn was niet moeilijk vast te stellen, en een satelliet kan het in die jaren ook niet geweest zijn.

De eerste gedachte was vaak aan een meteor, maar elk soort licht heeft z'n eigen kenmerken. Meteoren verbranden meestal in de dampkring en beschrijven een korte baan. Alleen degenen die niet helemaal verbranden vinden we eventueel terug op de grond: meteorieten. Duizenden vallen er per etmaal in zee en op het land, maar het gruis op de grond is meestal te klein om opgemerkt te worden. Meteorieten van enige afmeting zijn heel zeldzaam. Zij komen met veel lawaai naar beneden en maken in zeldzame gevallen een krater. Van vuurbollen, of bolbliksems, wordt vaker melding gemaakt, maar die verhalen zijn anders. Bolbliksems doen hele gekke en onbegrijpelijke dingen, maar ze verschijnen in de regel tijdens een onweer - hoewel niet altijd - en wat er dan gebeurt is onvoorspelbaar maar wordt meestal van dichtbij waargenomen. Hier een typisch bolbliksem bericht:

Ravage door zeldzaam natuurverschijnsel

Algemeen Handelsblad 25-7 1957

Tijdens een hevig onweer boven Musselkanaal en omgeving heeft een zogenoemde „bolbliksem" — een zeldzaam natuurverschijnsel — een enorme ravage aangericht, waarbij een splinternieuw woonhuis geheel werd vernield, terwijl tal van andere woningen meer of minder ernstige schade hebben opgelopen. De bewoners van het nieuwe huis, de familie Strockmeijer, waren op het ogenblik dat het huis door de bolbliksem getroffen werd afwezig.

Door dezelfde „explosie" werden van een dertigtal woningen in de omgeving van de Musselweg de ruiten vernield, electriciteitsmeterkasten werden van de muren gerukt en televisietoestellen zwaar beschadigd. Aan de Musselweg zelf sloeg de hoofdbuis van de waterleiding kapot. Daardoor stond de omgeving spoedig geheel onder water. Hoe een bolbliksem ontstaat is een vraag die de wetenschap nog niet heeft opgelost. Aangenomen wordt dat door de hoge spanning zuurstof en waterstof uit de regendruppels worden vrijgemaakt. De hevige knal wordt geweten aan de explosie van knalgas dat ontstaat door de vermenging van zuurstof en waterstof in een bepaalde verhouding. Voor de vorming van een bolbliksem zou een bel lucht noodzakelijk zijn, die warmer is dan de lucht in de omgeving. De warmere lucht neemt de electriciteit uit de koudere lucht op en concentreert die zó, dat de bel gaat gloeien. Houdt de voeding met electriciteit op, dan explodeert de bel.

DE TIJD

DINSDAG 5 AUGUSTUS 1967

Onweer kan verrassend zijn

Bliksems braden vogels en dansen op straat

Ball lightning is more interesting as so far as an unexplained phenomenon. Forked and sheet lightning are the gigantic analogues of the spark and glow from an electric machine, but nothing resembling the slow-moving luminous globe described by those who have seen ball lightning has ever been produced artificially. The ball has been estimated from a few inches to over a yard in diameter. Curiously enough it does not affect anything it does not directly touch but acts like an high explosive shell on any solid body in its track. It has been known to throw down walls, make holes several feet deep in the ground, and plough long trenches. Its disappearance is at times marked by a loud report and at others the ball lightning gets smaller and smaller, until it vanishes. Its chief recommendation, since it is so destructive, is its rarity.

◀ Dit is een fragment uit een Australische krant uit 1933.

Het hele artikel gaat over de vele verschijningsvormen van de bliksem, maar dit stukje over Bolbliksem geeft precies weer wat het is, of liever, wat de kenmerken zijn. Ik vertaal:

Bolbliksem is interessanter (dan andere vormen van bliksem) omdat het een onverklaard fenomeen is. Gevorkte bliksem en weerlicht zijn de gigantische equivalenten van het vonken en gloeien van een elektrische machine, maar nog nooit is er kunstmatig iets gemaakt dat lijkt op de langzaam bewegende lichtgevende bol zoals die door getuigen wordt beschreven.

De bol wordt geschat op een paar cm tot een meter in doorsnee. Zolang de bolbliksem nergens meer in aanraking komt gebeurt er vreemd genoeg niets, maar wanneer zijn weg door iets wordt versperd verandert hij in een explosieve bom. Het is gebeurd dat hij muren omver wierp, gaten van een meter diep in de grond maakte en lange geulen ploegde.

Zijn verdwijning gaat soms gepaard met een luide knal en bij andere gelegenheden wordt de bolbliksem steeds kleiner tot hij verdwijnt. Zijn beste kant - vanwege zijn destructieve aard - is zijn zeldzaamheid.

Uit het bovenstaande is duidelijk dat bolbliksem een fenomeen is waarvan we niet alle eigenschappen kennen. Een wonderlijk aspect van sommige bolbliksems, en trouwens ook van gewone bliksem is het 'bewuste' gedrag. Van natuurverschijnselen zou je dat niet verwachten. De beroemde Franse astronoom Camille Flammarion (1842-1925) publiceerde al in 1905 een boekje '**Thunder and Lightning**' waarin hij een massa van zulke eigenaardigheden beschrijft. In onze tijd zijn het o.a. Paul Devereux (**Earthlights, 1982**) en Vincent Gaddis (**Mysterious Fires and Lights, 1965**) die zich het

hoofd hebben gebroken over de vele verschijningsvormen van lichten in de lucht. Omdat bolbliksem lang is ontkend als een bestaand fenomeen, en ook aardlichten nog altijd worden afgedaan als misidentificaties, is systematisch onderzoek naar zulke betrekkelijk zeldzame verschijnselen jammer genoeg nooit systematisch aangepakt. Wetenschappers halen er meestal hun neus voor op, of bekijken alleen een enkel aspect van de fenomenen. Wat UFO's betreft: pas de laatste decennia beginnen meer mensen de verbanden te zien tussen oude overleveringen, folklore en de capriolen van elektrische (of plasma?) fenomenen. Jacques Vallée deed in dit opzicht baanbrekend werk met zijn boek **Passport to Magonia (1969)**. Vragen naar de aard van UFO's worden in zulk onderzoek meegenomen, want dat alle UFO's 'nuts and bolts' zijn is een standpunt dat geleidelijk door steeds meer onderzoekers wordt verlaten.

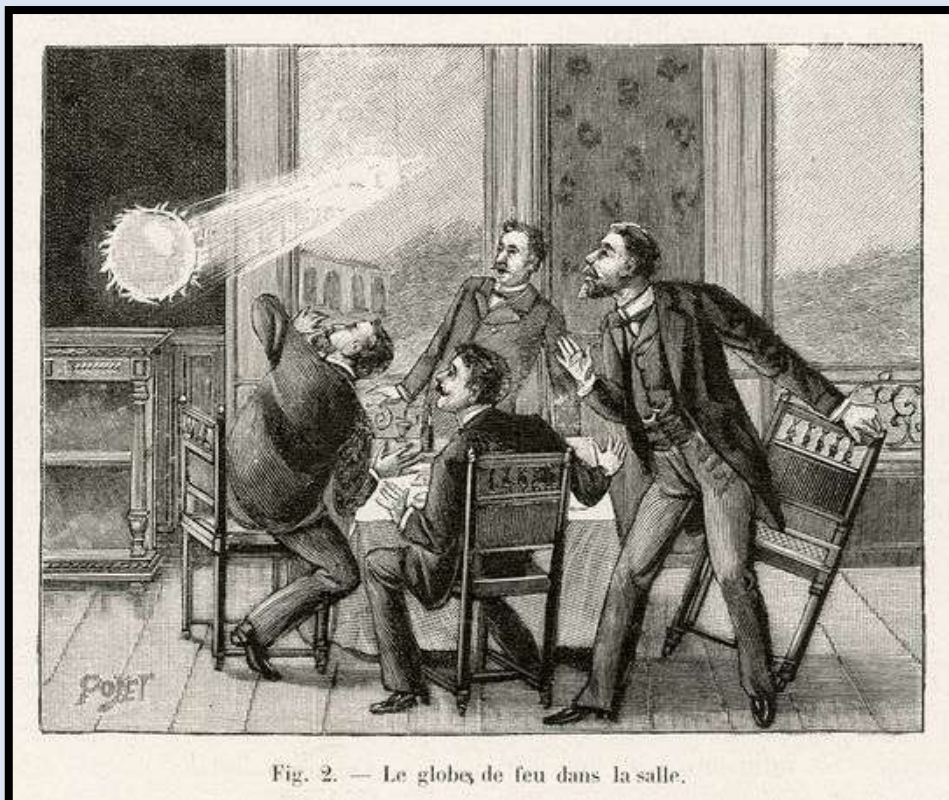

Fig. 2. — Le globe de feu dans la salle.

Hier een stukje uit het boek van Flammarion (pag 73):

In sommige gevallen zijn vuurballen gezien die uit de hemel naar beneden kwamen, en dan, na de grond bijna - maar net niet helemaal - bereikt te hebben, weer opstijgen. Zo was er op een hete dag in 1837 een Mr. Hapoule die bij de ingang van zijn stal stond om te schuilen voor de storm. Hij zag een vuurball zo groot als een sinaasappel die in de richting van de mesthoop ging die vlak bij de stal lag. Maar in plaats van er direct naar toe te gaan stopte de bal er een meter vandaan en veranderde toen van richting waarbij hij op dezelfde hoogte bleef, tot hij zich weer scheen te bedenken, en schuin omhoog vloog om in de wolken te verdwijnen.
"Zulke plotselinge veranderingen zijn karakteristieke eigenaardigheden van vuurballen", zegt Flammarion.

Op blz 71 zegt hij: "Volgens authentieke rapporten zijn vuurballen gezien die ontstonden aan een plafond, aan de oppervlakte van een waterput en op de vloer van een kerk."

Daarmee betreden sommige vuurballen het bizarre terrein van Poltergeist verschijnselen, die vaak met lichten gepaard gaan. Ook in het Spiritualisme zijn zulke verschijnselen bekend: bekende mediums in de geschiedenis veroorzaakten een heel scala aan lichtverschijnselen die soms andere manifestaties schenen aan te kondigen. Die lichten zijn grondig onderzocht en beschreven, zonder overigens verklaard te zijn.

Op internet is er de interessante Blog '**Before there were UFO's**' van een zekere 'Mark'
http://beforetheywereufos.blogspot.nl/2012_02_01_archive.html

Honderden gevallen van lichten - mogelijk UFO's, bolbliksems, of andere lichtverschijnselen, allemaal uit kronieken en tijdschriften. Al met al een fantastische bron door z'n diversiteit.

Strange Phenomenon.

Two Qairindi ladies report having seen an extraordinary phenomenon. They were sitting on a verandah when they noticed the moon appeared to revolve, and a bright star was observed above it directly afterwards. Then the moon and star seemed to fade right out of sight, then the moon flashed back point first, and after fading away appeared quickly, curve first. The star came back very slowly, while the moon revolved again to the right, and after twisting to the left faded away again, leaving the star big and blood red, and after repeating the disappearing trick both vanished. In the bright part of the moon there seemed to be a number of black figures jumping about. The ladies called the neighbours, and others saw the phenomena. One lady says it is a sign of great wars in the near future, and others reckoned the end of the world was near.—Molong "Argus."

wereld in zicht was.

Wat we nu 'Close Encounters of the Third Kind' zouden noemen: ontmoetingen met wezens die uit de lucht neerdalen en zelfs mensen ontvoeren, is ook niet alleen een modern fenomeen.. Jacques Vallée geeft zo'n voorbeeld uit 1700 in het hierboven genoemde boek, blz 244:

ONTVOERD DOOR EEN SCHOTEL - augustus 1700, Sahalahti, oost Finland

Van een oude man, een smid genaamd Tiittu, wordt in die streek verteld dat hij is verdwenen kort nadat een vliegende schijf over het dorp vloog. Zijn zoon is hem gaan zoeken, en daarbij kwam hij een wezen tegen dat hij waarnam als een 'beer' die zei dat de vader was weggevlogen.

Nadat Tiittu het bos in was gegaan zagen de dorpelingen een enorme schijf die zweefde boven het dorp. Daar bleef hij een tijdje hangen, en vloog toen in de richting waarin Tiittu was verdwenen. De inwoners geloofden dat dit een teken was van het eind van de wereld. Ze waren ontzet.

Twee dagen lang bleven ze binnen om te bidden, religieuze liederen te zingen en hun zonden op te biechten. Pas op de derde dag waren ze kalm genoeg om weer aan de arbeid te gaan.

Toen Tiittu nog steeds niet terugkwam gingen de dorpelingen hem zoeken. In het bos stond Tiittu's zoon opeens oog in oog met een groot wezen dat leek op een beer. Het wezen begon te spreken in het Fins: "wees niet bang. Ik kan je vertellen dat je vergeefs naar je vader zoekt. Je hebt het grote luchtschip gezien als een regenboog. Het heeft je vader mee naar boven genomen naar een andere, betere wereld waar een ras leeft dat veel hoogstaander is dan jullie mensen. Je vader voelt zich er goed en mist zijn huis niet." De beer verdween, en men hield op naar Tiittu te zoeken.

Alle mensen van Sahalahti praatten over het mysterieuze voorval. Toen kregen ze een nieuwe priester, die in de kerk liet weten "Dit verhaal smaakt naar zondige hekserij, en het is een voorbeeld van de dronken en gestoorde populatie, dus je kunt het beter vergeten".

Het hele gebied is veel te uitgebreid en veelzijdig om er verder op in te gaan; men leze genoemde boeken.

Het moge duidelijk zijn dat 'lichten' in de lucht van heel verschillende herkomst, waaronder UFO's, kunnen zijn. Niet iedere lichtbol was een UFO. Omgekeerd is het ook zo dat er vóór 1947 authentieke UFO's als 'lichten' of 'lichtbollen' werden beschreven. Men ziet wat men kent, en benoemt het in vertrouwde termen.

Hiernaast ◀ een berichtje uit een Australische krant van 7 febr 1905: VREEMD FENOMEEN

*Twee dames hebben een buitengewoon fenomeen gerapporteerd. Ze zaten op de veranda toen ze de maan zagen draaien en een heldere ster waarnamen direct daarna. Toen leken zowel de maan als de ster te vervagen, maar de maan kwam weer terug vanuit een punt, vervaagde opnieuw en kwam toen weer in zicht, de gebogen rand eerst. De ster kwam ook langzaam terug, terwijl de maan rechtsom draaide en na naar links gedraaid te zijn opnieuw verdween, waarna de ster helder en bloedrood overbleef. Nadat ze de verdwyntruc nog een keer hadden uitgevoerd verdwenen ze allebei. **In het heldere deel van de maan leek een aantal zwarte figuren rond te springen.** De dames riepen de bureu, en anderen zagen het fenomeen ook. Een van de vrouwen zei dat het een teken was van grote oorlogen in de naaste toekomst en anderen dachten dat het eind van de*

Als dit verhaal, uit een boek uit 1970, werkelijk een kern van historie in zich heeft dan zit het vol elementen die het overdenken waard zijn, niet in het minst de 'beer' ! Bigfoot????

Uit Two Worlds 21 aug. 1891▼

A RED BALL OF FIRE,

WHICH seemed to be suspended from the heavens, yet moved, was seen recently, according to Lima, O., dispatches of July 7th, by residents of the south-western part of the county. It does not stand stationary up in the heavens, says the account, but sometimes may be seen within a few feet of the ground, moving from one place to another, and when so seen it gives a very bright light, the size being about two feet in diameter.

It seems to be flat upon the bottom, with an oval-shaped top, the colour being a blood red. The first appearance of this light was about two years ago, but it has been more frequently seen within the last two months. It may be seen every night now, and when watching for it the first thing the watcher knows it is right before him. It moves around over the country for awhile and then disappears, and no one can tell when or how.

Then, in an hour or two, it will re-appear and disappear as before. It is a strange apparition that the oldest inhabitant cannot account for. The truthfulness of the statement can be vouched for, as a number of reputable citizens have seen it and will make a sworn statement to that effect. The whole country is worked up to the highest pitch of excitement over it, and some believe it to be the troubled spirit of some unfortunate being long since deceased.—*O. Times.*

Weer zo'n wonderlijk bericht dat lijkt op een kruising tussen een bewust bewegend licht van onbekende aard en een 'vliegende schotel'.
Vertaling:

EEN RODE VUURBAL

Die aan de hemel scheen te hangen, maar bewoog, werd kort geleden volgens de editie van 7 juli in Lima, Ohio gezien door inwoners van het zuidwestelijk deel van de provincie. (Allen County)

Hij staat niet vast aan de hemel, zegt het bericht, maar wordt soms een paar voet (=30cm) van de grond gezien, bewegend van de ene plek naar de andere, en dan geeft hij een helder licht. De omvang is 60cm. Het licht lijkt plat te zijn van onderen, met een ovale bovenkant en rood van kleur. De eerste keer dat dit licht verscheen was twee

jaar geleden, maar de laatste twee maanden wordt het vaker gezien, tegenwoordig zelfs iedere nacht. Als je er naar uitkijkt is het plotseling vlak voor de waarnemer. Het beweegt een tijdje over het land en verdwijnt dan, en niemand kan zeggen wanneer en hoe.

Dan, een uur of twee later, komt het terug en verdwijnt als tevoren. Het is een vreemd verschijnsel waar de oudste bewoners geen verklaring voor hebben. Men bezweert dat de getuigenis waar is, en een aantal betrouwbare burgers heeft het gezien en zijn bereid te getuigen. Het hele land is opgewonden, en sommigen geloven dat het de geest is van een onfortuinlijke ziel die al lang geleden overleed.

En nog een veel ouder bericht , uit de Nieuwe Rotterdamsche Courant van 2 -5 1857

Preanger Regentschappen. In den avond van den 13den Februarij, tusschen 9 en 9½ ure, werd te Trogong, district Tembanganten, een vreemd luchtverschijnsel waargenomen. Bij eene nevelachtige lucht vertoonde zich een ligchaam van de grootte der maan, wanneer deze hoog staat en vol is, — iets ovaalvormig, dat een geel licht verspreidde, eerst zeer helder was en een vurigen weerschijn gaf, vervolgens langzamerhand slauwer werd, en eindelijk geheel ongemerkt dalende in het westen verdween. De verschijning en daling tot aan het verdwijnen duurde ongeveer 5 à 6 minuten. Ontplofing of eenig ander gedruisch werd daarbij niet waargenomen.

THE LIGHTS IN THE SKY. WEST AUSTRALIA FALLS INTO LINE.

Perth, Sunday. — The popular capacity for seeing airships in Australia, first originating in New Zealand, is now developing in West Australia. The first discovery was made at Pin-gelly, midway between Perth and Albany, on Tuesday evening, at about 7.30, when certain residents saw two mysterious lights, a few feet apart, rapidly passing southwards over the township. The startling information was telegraphed to Perth Observatory, and on Thursday morning it was ascertained that certain residents of the south-eastern suburb had also seen these sky lights, and were firmly convinced that they belonged to an airship. The police and press were informed when, on Friday evening, a "light airship" was reported, visible at Victoria Park. Quite a crowd of people gathered, focussing the sky through binoculars, and seeing red and blue lights in familiar stars. A practical experiment convinced the pressmen that, if looked long enough at, any star could be seen to show red, blue, and other lights, and that if viewed through the fleeting clouds it could easily be imagined that the lights moved. Previous witnesses, however, were emphatic that they had seen not only red and blue lights, but clusters of lights, "shaped like a boat," passing over Mount Eliza, low down on the horizon.

Dit bericht uit een Australische krant van 17-8 1909 is een van de vele berichten uit 1909, het jaar waarin in Europa Engeland, Amerika en Australië 'Airships' werden gezien die de ogen omhoog en de hoofden op hol brachten. Ik vat de inhoud samen:

Perth - Twee mysterieuze lichten werden gezien, een korte afstand van elkaar, die snel in zuidelijke richting over de stad vlogen.

De informatie ging naar Perth Observatory, waar meer berichten binnenkwamen van lichten die men had zien bewegen. De pers begon over een Airship, en dat was wat men dacht te hebben gezien.

En toen gingen mensen met kijkertjes naar de sterren kijken, en zagen opeens blauwe en rode lichten in bekende sterren, volgens de pers.

Daarmee was de Pers overtuigd dat, als je maar lang genoeg naar een ster kijkt, je je makkelijk kunt verbeelden dat die ster beweegt.

Maar de getuigen hielden vol dat ze niet alleen rode en blauwe lichten hadden gezien maar ook een cluster van lichten die gevormd was als een boot, passerend over Mount Eliza, laag aan de horizon.

Dit bericht is veelzeggend. De journalistiek heeft er belang bij iets ongewoons te verklaren met iets gewoons, want dat sterren lijken te bewegen als je er lang genoeg naar

staart, dat weten we allemaal. Alleen, die beweging is heel iets anders dan 'in zuidelijke richting over de stad vliegen', en dat weet een journalist ook. Zo worden schijnverklaringen, toen en nu, steeds weer aangevoerd om getuigen de mond te snoeren en authentieke waarnemingen van tafel te vegen, en in het slechtste geval belachelijk te maken.

Een willekeurige greep: uit *Scots Magazine* van een eeuw eerder, 1811, toen mysterieuze lichten meestal 'meteoren' werden genoemd, bij gebrek aan beter. (bron: *Before there were UFO's*)

Boven Augsburg werd om 8 uur 's avonds een geluid gehoord dat uit een kleine ronde dikke donkere wolk kwam, niet groter dan de halve diameter van de maan, en ten westen van een grote stormwolk. Deze ronde 'wolk' verdeelde zichzelf in een groter en een kleiner deel en beide delen maakten zig-zag bewegingen onafhankelijk van elkaar.

Nadat ze eerst naar het noorden waren gegaan veranderden ze van richting, vlogen vertikaal omhoog en vervolgens naar het zuiden. Er scheen een zwarte rook uit te komen.

Op dezelfde dag was hetzelfde 'meteoorenfeen'

gezien in Lausanne. "Het weer was kalm en sereen. Deze meteor bleef perfect stabiel zonder enige voortgaande beweging en zonder waarneembaar geluid. Hij verdween na 15 minuten op dezelfde plek te zijn gebleven."

Op z'n minst een wonderbaarlijke meteor!!

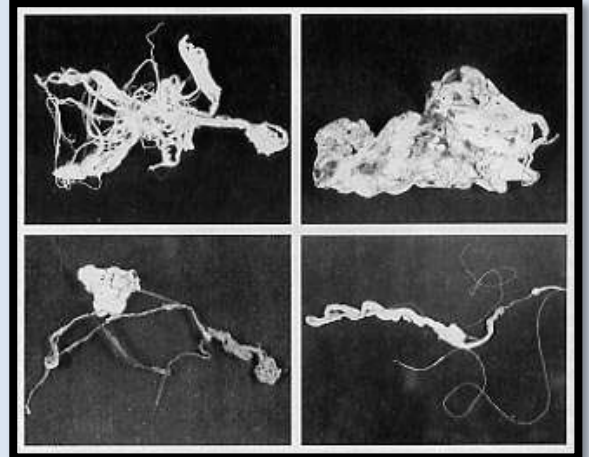
En wat is dit dan?
Deze foto kwam vandaag, 17-7 2013 in mijn postvak, via de site 'Educating Humanity' waarop men zich kan abonneren.
"Het was groot, rond, lichtgevend en het zweefde boven Empire Bay", zei fotograaf Drew Ryan. De bal bewoog langzaam en veranderde verschillende malen van kleur.
Niet een typische UFO, ook geen meteoriet of een bolbliksem. Maar

wat dan? In dit gebied van *New South Wales*, Australië, worden vaker lichtfenomenen aan de hemel gezien.

Met al die lichten tasten we nog steeds in het duister. Ook sommige 'bijverschijnselen' duiken steeds weer op. Neem nou zo'n klein berichtje uit 'Wonders in the Sky' (nr 314):

September 1702, Japan.
Aan de hemel werd een object als een rode zon gezien, dat katoenachtige draden liet vallen.

Tegenwoordig noemen we die katoenen draden 'Angel hair', en het valt nog steeds.
Op 27 oktober 1954 werd een voetbalwedstrijd in Italië gestaakt omdat zowel spelers als publiek hun ogen van de bal hadden gehaald. Twee UFO's bewogen zich door de heldere lucht, en ze lekten een massa draderig materiaal dat op de grond terecht kwam.
Op 2 november 1952 was hetzelfde spul in Evora, Portugal uit de lucht gevallen.

Hoewel het onderzocht is in laboratoria kan men er geen definitieve uitspraken over doen, mede door het feit dat het snel verdwijnt.
Op internet wordt de link gelegd met Chemtrails, maar chemtrails in 1702 ???

Een Australische krant van 7 sept 1950 bericht over 'grote massa's plakkerig web dat uit een compleet heldere lucht naar beneden kwam en de boomgaarden bedekte. Het bleef maar vallen.

Een afvalproduct dat sinds eeuwen

is geassocieerd met meteoren is 'poudre ser', of Star rot. ► Net als engelenhaar verdwijnt het voor je 't goed kunt onderzoeken. Het stinkt. Hoe kan iets dat zo kwetsbaar en slijmerig is, onze dampkring overleven terwijl meteorstenen verbranden?

1830, Researches in natural History:
"Een vallende ster die dichtbij neerkwam werd geobserveerd en het bleek een glinsterende gelatineachtige massa te zijn."

1819, Cyclopaedia
"Deze vlammeende bollen hebben een ronde vorm en een substantie van gelatine. Een vurige bol die in 1218 in Oostindië viel na een vreselijke knal, was een grote hoop gelatine, vrij stevig van samenstelling."

Wat het ook is, het wordt al eeuwen in verband gebracht met hemelse waarnemingen, net als het angel hair. Misschien bijgeloof, misschien ook niet, en trouwens...

er valt wel meer uit de lucht, maar dat is een verhaal apart....

MESSAGE PERHAPS FROM MARS.

Strange Characters Found in an Aerolite Which Struck the Earth Near Binghamton.

BINGHAMTON, Nov. 13.—Scientists in this city are puzzling over an aerial visitor that dropped in this vicinity early this morning. Prof. Jeremiah McDonald, who resides on Park Avenue, was returning home at an early hour this morning when there was a blinding flash of light and an object buried itself in the ground a short distance from his premises. Later it was dug up and found to be a mass of some foreign substance that had been fused by intense heat. It was still hot, and when cooled off in water was broken open. Inside was found what might have been a piece of metal on which were a number of curious marks that some think to be characters. When opened, the stone emitted a strong sulphurous smell.

Prof. Whitney of the High School declared it an aerolite, but different from anything he had ever seen. The metal had been fused to a whitish substance, and is of unknown quality to the scientific men who have examined it. The aerolite is now on exhibition, and will be placed in the geological collection of the High School. Several persons have advanced the opinion that this is a message from another planet, probably Mars. The marks bear some resemblance to Egyptian writing, in the minds of some. Prof. McDonald is among those who believe the mysterious ball was meant as a means of communication from another world.

ver van zijn huis. Dat werd later opgegraven, en het bleek dat het een massa van een vreemde substantie was die door de intense hitte aan elkaar was gesmolten. Het object was nog steeds warm, en toen het in water was afgekoeld werd het opengebrosen. Binnenin werd een stuk metaal gevonden met een aantal merkwaardige tekens waarvan sommigen denken dat het letters zijn. Opgengebrosen gaf de steen een sterke zwavelgeur af. (...) De markeringen hebben enige gelijkenis met Egyptische hiërogliefen. Met vele anderen gelooft Prof. MacDonald dat de mysterieuze bal was bedoeld als communicatiemiddel vanaf een andere wereld.

Vier dagen later vervolgt de New York Times het Mars idee, nu aan de hand van een prof. Wiggins in Ottawa. Hij zegt: "Het is mijn opinie dat er al duizenden jaren lang stenen uit de hemel op de aarde zijn gevallen die geschreven boodschappen bevatten. De oude Joden en andere naties zeggen dat hun heilige boeken uit de hemel zijn gevallen. Ik twijfel er niet aan dat er duizenden van zulke stenen zijn die op onze planeet zijn gevallen sinds de mens hier arriveerde, en dat dat berichten zijn van andere planeten.

De professor legt daarop uit hoe een steen van de ene op de andere planeet geworpen kan worden, en hij voorspelt dat wij in een paar honderd jaar in staat zullen zijn projectielen naar de maan te sturen en zelfs verder, omdat we de daartoe benodigde elektrische krachten dan voldoende beheersen.

De professor ziet het voor zich. De Marsbewoners zenden een steen naar hun dichtstbijzijnde satelliet (Phobos) zodat hij al in een baan komt die hem vervolgens naar de aarde stuurt. Wat de technologisch zo ontwikkelde Martianen beweegt om zo primitief met stenen te gooien ontgaat hem... en ons.

Tenslotte een belangrijk aspect in het hele UFO fenomeen: de bewoonbaarheid van andere planeten. Daarover kon, en kan, alleen maar gespeculeerd worden, en dat werd in de 18de, 19de en 20ste eeuw dan ook veelvuldig en met overtuigingskracht gedaan, door leken en door wetenschappers.

Mars was daarbij de uitverkoren planeet. Niemand scheen te twifelen aan het bestaan van Marsbewoners met een hoge beschaving.

Hiernaast ◀ een artikel uit 1897.

BOODSCHAP MISSCHIEN VAN MARS, zegt de kop. Vreemde karakters gevonden in een Aeroliet (= meteoriet) die neerkwam bij Binghamton

Wetenschappers in deze stad breken zich het hoofd over een hemelse bezoeker die vanmorgen vroeg neergekomen is in deze omgeving. Prof. Jeremiah McDonald die op park Avenue woont, keerde

vroeg in de ochtend naar huis terug toen er een verblinden- de lichtflits was en een object zich in de grond boorde, niet

WIGGINS ON THE AEROLITE.

Thinks It Was a Message from Mars— Sacred Books Received from Heaven of Old Make It Possible.

OTTAWA, Ontario, Nov. 17.—Prof. Wiggins believes the aerolite that fell near Binghamton a few nights ago, and is alleged to have contained a piece of iron with hieroglyphics, was really a message from Mars. "My opinion is that stones have for many thousands of years fallen from space upon the earth which actually contained written characters. The ancient Jews and other nations speak of their sacred books as having fallen from heaven. As the earliest important records were preserved in stone, it seems probable that the idea originated with aerolites like that of Binghamton. There is no doubt in my mind that there are thousands of these stones that have fallen to our planet since man arrived here and are messages from another planet."

"But how could a body be projected from one planet to fall on another?" was asked. "If we lived on Mars," said Prof. Wiggins, "and possessed the scientific knowledge of those people, we might accomplish the feat without difficulty—in fact, in a few hundred years more we may be able to generate and so control electric force that we can throw a projectile beyond the moon's orbit, so that it would either fall on that satellite or move toward and fall upon another planet. Suppose the Marsians were to throw a stone highly electrified into the orbit of their nearest satellite, which is only about 7,000 miles away, so that it would be in advance of it in its orbital motion. I have no doubt it would repel the stone in the line of a tangent and with such force as to send it to our planet's orbit, or, suppose a comet were passing near Mars and toward the earth, stones thrown near it would follow in its trail and fall to the earth like the stones which fell to the earth in November, 1872, after the comet of that year had crossed our planet's orbit."

The New York Times
Published: November 18, 1897